

BORSSZEM JANKÓ

A JÓ PÁSZTOR.

Strossmayer. Jövel, ó Maczkó, és teljesítsd, amiért e világra küldettél.

Megszeppenés.

VALLJUK be, hogy nem jól esett
Nekünk a híres entrevue.
Adott a német, muszka vett, —
Ah! ez a vásár keserű.
Ott rólunk folyt az alkuvás, —
Ez fáj, boszant — mi tagadás! —
A »Nemzet« hűn tagadta bár,
Világos ez ma már.

Az ifju Vilmos csárbarát —
S ez minket egy kicsit lever.
Hármas szövetség néki fád,
Öröklött nyűg, megunt teher.
Hisz tartja, tartja, ám szive
E frigynek csak »muszáj« hive.
A »Nemzet« ezt tagadja még,
De rávall jel elég.

Mi szép lett volna az pedig:
A németeknek oldalán
Nyomulni majd a Dnjéperig
S megszállni Moszkvát is talán!
Ilyenformán alig megyünk,
Csak békeségesen legyünk.
A »Nemzet« még Moszkvára tör, —
De már csak »pour l'honneur.«

A német, hogyha dúl a harc,
Bizony aligha lesz velünk.
És hogyha nem — úgy hátra arc!
Magunk csatázni nem merünk.
Ha biztosan nem győzhetünk,
Vesztég maradni jobb nekünk.
A »Nemzet« még nem így beszél,
De már így fúj a szél.

S nem így dicsőbb és fényesebb,
De béke így lesz, s ez a fő.
S ha fáj a muszkamarta seb,
Majd béhegeszti az idő.
És majd csak élünk csendesen,
Adót fizetve rendesen,
S a »Nemzet« irhat boldogan:
»A béke mentve van!«

Apró hírek.

+ **Személyi hírek.** Dr. Kozarek, az országos híru opera-
teur, életveszélyes műtétet végzett *Hatos Jánoson*; a beteg azonban
nem volt megmenthető; a műtét alatt egy fulladás-roham meg-
ölte. — *Sanyaró Vendel*, az ismert gasztronom, nyári szabadság-
idejét *Füstös János* hentesboltjának kirakata előtt tölti. —
Tinef Izrael műlakatos több jól elzárt boltajtón oly virtuózitás-
sal produkálta művészetét, hogy a rendőrség jónak látta őt illő
kitüntetésben részesíteni. — *Ripacs Vendel* mérőleges életpályá-
ját függőleges állással váltotta föl. — *Br. Atzél Béla* legfelsőbb
helyen már megrendelte a sz. István napi népünnepélyre szük-
séges jó időt. — *Ohlopacsek Misu* a regále megváltásának és a sza-
bad italmérésnek hasznos voltáról kísérletekkel illusztrált felolva-
sást tartott a »*Graueraneum*« műintézet fényesen berendezett
laboratoriumában. — *Reklám Ilust* a paprikafogyasztás és partó-
lás körül szerzett érdemeiért a szegedi alsóvárosi első »*Ünlöki kör*«
díszülökké megválasztotta. — *Fenyvessy Ferencz* a karlsbadi fürd-
őzés befejeztével tanulmányutját megkezdte *Ó-Kécskén*. — *Gó-
lya Julis* szerelmi zálogház-tulajdonos új szállitmánnyal a főváros-
ból visszatért Monorra. — *Gr. Zichy Jenő* Milán király keresztül-
utazása alkalmával tünnetőleg otthon maradt. — *Ragyás Istók*
állami hivatásánál fogva el nem hagyhatván Munkácsot, levélben
küldte üdvözlését az illavai elvtársaknak a közöttük megindult
mozgalomhoz.

* * *
‡ A fővárosi szegényházból több rendbeli panaszt
emeltek. A megejtett vizsgálat, mint előre látható volt,
mindent a legjobb rendben talált, még az ivóvizet is. —
De ki is látott már ilyet? Elégedetlen, finnyás szegénye-
ket! Ha szegény vagy, igénytelen és mindennel meg-
elégedett légy, hogy hosszú maradásod legyen a helyen,
melyet szegények házának neveznek.

* * *
× A végleges vízmű ügye végre már abba a stadi-
umba jutott, hogy a fel- és leiratok sorozatát meg
lehetett nyitni. — Jövel, új Mózes, a te csodavessződ-
del és üss egyet — nem a sziklára, — hanem a kése-
delmező tanács tiz körmére.

* * *
= Jó Patikáros Ferkót és bandáját nagy csalódás
érte. Vanderbilt, a vasutkirály, a megszámlálatlan mil-
liók ura, vitte őket Amerikába és pár száz rongyos dol-
lárrel szúrta ki a szemüket, mikor azt remélték, hogy a
millió bankókat csak úgy raggatják majd a homlokukra
és a nagy bögőjüket trilliókkal töltik meg. Hej földiek,
ugy-e nincs párja Magyarországnak, hol a garasos ur
is forintot ad a cigánynak?!

— *Mit dem Hut in der Hand kommt man durch das ganze
Land = Handlé.*

— *Haec ubi dicta, dapes iubet et sublata reponi* = A mint
ezt elmondta, megparancsolta, hogy a depescht a sublatba
tegyék. (Verg. »*Aeneis*« VIII. én. 175. v.)

— *Ipse ratem conto subigit* = az ipse rátáknban fizeti
kontóját.

A FOGADOTT GYERMEK.

La France. Nem szégyelled magadat? A tulajdon porontyaiddal se birsz, s mégis az én fogadott gyermekemre vetted a szemedet?!

Italia. Ereszd el ezt a gyereket, és seperj a magad háza előtt! Nézd csak, mit csinálnak otthon a fattyaid!

Francia hitek.

A büntényák sok torzalakja,
A kloakák ocsmány salakja
Az utcán hömpölyög vadul.
A tiszta paloták kövére
Ráfüccsen testük ronda vére,
Míg ütlegek záporja hull.

Bűn és nyomor nemzetette őket —
S a boglyas, lázas, csúnya főket
A szesz butítja el korán...
Az állam pénzt keres a szesszel,
A bűnre azt kiáltja: vessz el!
S enyhít a népalj nyomorán?

Nem, nem! — Az állam lusta gazda,
A földjén térdig jár a gazba',
S ha végre munkának ered:
Aczélból dül a dudva zöldje, —
De az aczél nem hat a földbe
S nem irtja ki a gyökeret.

A francziáknál dül a baj ma —
S a francia szitokba, jajba
Kaczagó káröröm vegyül.
Ó *Európa!* Kár nevetni, —
Még egykor mind megérjük ezt mi,
Nem *Páris kóros egyedül!*

Sanyaró Vendel nyögései.

— Azt kérdezi tőlem a Bukovay ur: mit szoktam vacsorálni? »Ha még vacsorálnom is kellene — feleltem neki — akkor csakugyan éhen kellene halnom.

— A mikor besüt az ablakomon ez az átkozott, kifli alakú hold: soha sem tudok nyugodtan aludni.

— Ha Kőbányán csak diurnisták laktának, hamar kipusztulnának a legyek.

— Ha a nap is olyan szégyes volna, mint a hold, mely minden hónapban elfogy: hova járnék én ebédelni?!

— »Ön véghetetlen boldogságról beszél, Sanyaró ur — filozofál velem a Koroghly ur. — Tudja-e ön, mi az a véghetetlen boldogság?« — »Tudom — válaszolom neki erős meggyőződéssel — a perecz!«

— Annyi spenótot ettem!... Kezdek aggódni, még valahogy begubózom.

— Még Hazafi Veral János is azt énekli: »Volt ám ottan túrócs csusza, meg is szólalt tőle a múzsa.«

— »Csurog a hajamról a zsir« — ez a legújabb nóta. Bizonyos vagyok benne, hogy nem diurnista komponálta.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

I.

Levél Oroszországból.

Kyeff, 1888. július 10/188.

Annak a híres orosz városnak a nevét úgy kell írni, mint fentebb olvasható: a törtszám pedig gyengébbek kedvéért szemléltetővé teszi az ó és az új kalendárium közötti különbséget. (Mindkettőre nézve I. Szabó Endre orosz nyelvtanát.)

Már mikor a határon átléptem, csodálkoztam, hogy milyen jól tudok oroszul. Nagy keresés után megtaláltam a rejtély nyitját. Legényem a Szabó Endre orosz nyelvtanát véletlenségből belepakkolta a bőröndömbe. Azóta észrevétlenül árad belőle belém az orosz fluidum. Hajam szőkül, szakállam sűrűsödik, ha éjjel fölbredek, megkivánom a pálinkát, reggel faggyut szalonnázom, a fekete kávéhoz halzsirt szűröcsölök. Hazámról csak annyi emlékem maradt, hogy ott most az *uborka*-évadot élük; anyanyelvemből pedig, melyet már-már feledni kezdek, főképp a szláv eredetű szókat tartotta meg fejem: káviár, szalma, Narodni Novine, Obzor, Petrovits (vulgó Petőfi), Simits, Seberini, Petanovits.

Itt általában szeretik a magyarokat; a világozi kel-

lemetlen félreértést őszintén sajnálják. A mint Ignyatyieff (igy kell kiejteni, I. Szabó Endre orosz nyelvtanát) hírét vette, hogy a Borsszem Jankó tudósítója megérkezett, rögtön értem küldte a Grand Hôtel mindenesét. Felöltöttem prémes kaftánomat, fejembe nyomtam kozák fővegemet és siettem üdvözölni a nevezetes férfit.

A kapu előtt álló kettős őrszem a nagyköveteknek dukáló fegyvermozdulatokkal tisztelgett nekem. A kiválóan udvarias mindenem megmagyarázta, hogy ez a tábornok parancsára történik, ki a magyar nemzet képviselőjét látja bennem. Ignyatyieff elragadó szivességgel fogadott. Nem engedte, hogy a diszes karszékek egyikébe üljek, hanem táborigyát bocsátotta rendelkezésemre.

— Ön magyar? — kérdé tőlem.

— Szolgálatjára, kegyelmes uram.

— Hát akkor Mudrony micsoda?

— Az magyar alattvaló.

— Ó értem. Önök jogász nép és szeretik a finom distinctiókat!

Elmondta, hogy ő is volt Magyarországon és ismeri Budapestet.

— Megvan-e még a »Kis pipa?« — kérdé részvétellel.

— Nem tudom, kegyelmes uram. Az újabb irói nemzedék a »Makkhetes«-ben étkezik.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

Tekintetes fenyítő bíróság! Régi kliensem: *Knopfloch Izidor* áll a bíróság sorompója előtt. A koszorús költő szavaiként: megfogva bár, de törve nem; a mik éppen ráillenek akképen, mintha csak az ő egyéniségére volnának szabva a szavak zengedelmei. Megfogva bár, de törve nem; mert törhetetlenek azok a fogak és állkapczák, a melyeket, nem tagadom, diploma nélküli harapófogója biztos ágainak kunkorodásai közé kaparit.

És mégis fogság fenyegetné őt, mint kuruzslót, abból az egyetlen okból, hogy nem a kutya bőr árnyékában foggyógyászkodott?

De kérem, volt-e diplomája Aeskulapiusnak, volt-e a nagy Hippokrátésnek, volt-e a szerencés Galénusnak?

Ha a törvény rideg betűjétől eltérhetne a bíró, úgy bizonyára teljesen felmentené a vádlottat. Nem az oklevelet tekintené, hanem a tetteles tudományt; nem holmi anatómiai és fiziologiai eszméreteket, hanem a gyakorlati credményt. Mert, a mint már egyszer hangoztatni szerencsém volt, a makacsul kapaszkodó fog anatómiával nem rántatható ki biztos fészkeből, hanem csak a harapófogó kérlelhetetlen vasával.

De a törvény előtt meg kell hajolnunk, bár mily szerencsétlenül van az fogalmazva azokra nézve, a kik embertársaik kínzó gyötrelmeinek egy röpke pillanat alatt fájdalom nélkül vetnek véget egy rongyos ezüst forint, vagy pláne ötven kongó krajczár lefizetése mellett. Mindaddig, míg a rossz törvény az

országgyűlés két háza által a király szentesítése mellett ki nem javíttatik, csak is ennek alapján kérhetni törvényt és igazságot.

Álljunk hát a törvény rideg talajára!

A büntető törvények szigorú intézkedései valóban fogházzal fenyegetik-e a vádlott fogtechnikust?

Miért?

Azt kérdem: miért?

Igaz, hogy már egyszer úgynevezett kuruzsolás miatt büntetve volt pénzbüntetéssel. Igaz, hogy az ismételt kuruzsolásra a kódex fogházbüntetést diktál.

Ennyi igaz.

De nézzük: miként, miért, hogyan volt büntetve Knopfloch az első alkalommal?

Szabandó lehetett-e a törvény szerint pénzbüntetés? Ila nem, ha ez a szerencsétlenség őt csak véletlenül érte, úgy most is jogilag büntetlen egyén, és csak pénzbüntetéssel sújtható, fogsággal nem; mert a véletlenért senki sem felelős. Ez jogi axioma.

Kérem, lapozza át a bíró úr az első elítéltetés iratait. Könnyen rá fog akadni, hogy a fenyítő pör aktái két ízben oly sokáig heverték illetetlenül a porfedél alatt, hogy ez időben a fenyítő ügy mindkét alkalommal, tehát kétszer is elévülven, Knopflocht akkor ha nem duplán, legalább szimplán fel kellett volna menteni elévülés alapján. Véletlen távollétemben akkor egyszer más védőhöz fordulván a vádlott, a ki mindezt be nem látta, s elítéltetése véletlen távollétemnek, védője véletlen tájékozatlanságának és a bíró véletlen tollhibájának mondható, nem törvény szerinti ítéletnek. Ő tehát eddig büntetlen egyén; a ki, ha már a büntetés nem mellőzhető, mint eddig feddhetetlen és ártatlan technikus kuruzslás miatt jelenleg el nem zárható.

Cicerónak sem mentették fel teljesen minden kliensét. A törvényes pénzbüntetés ellen nincs kifogásom.

— Lássá, én szeretem a magyarokat, — folytatá melán. — Amióta megismerkedtem velük, soha sem hiányzik asztalomról a szilvórium.

Töltött és azután koczintott velem hazám egészségére.

— Hol tanult ön oroszul? — így vevé fel a párbeszéd fonalát, miután nyelvvel izletesen csettentett.

— Nem tanultam, kegyelmes uram, csak a grammatikáját irtam meg.

Nem állhattam meg, hogy a tábornok látható érzékenyülésének e pillanatában egy politikai kérdést ne kockáztassak.

— Mikor szándékoznak Excellentiátok Magyarországot meghódítani?

— Eszünk ágában sincs — válaszolá. — Tervünkben volt ugyan, de ezt meghiusította a budapesti tanács, mert nem engedi megnyitni a szent-endrei lóvasutat, pedig erre stratégiai czéloból föltétlenül szükségünk van.

Ó hazám! Angyalok örködnek feletted! — gondolám s megnyugtattva távoztam.

Lakásomra érve már meghívót találtam az esti bankettre. De erről legközelebb.

CSIZMADIA ANDRÁS.

II.

A tojás.

(Természettudományi apróság)

— Irta: *Pókai Halmadarász Ottokár.* —

Már a régi görögök és rómaiak is tudták, hogy a szárnyasok tojások által szaporodnak (lásd Pliniust), de azt, hogy a madarak tojása és az állati embrió között nincs lényeges különbség, csak a múlt század közepe táján fedezte fel *Schwan Tivadar*. Ő tanította első ízben, hogy csak a későbbi fejlődési mozzanatok okozzák azt, hogy az egyik tojásból *csirke*, a másikból *ember* lesz. Sőt saját kutatásaim révén azt is állíthatom, hogy a halak és pókok is tojások által szaporodnak.

Gyakran megtörténik, hogy a tyukok kakasok nélkül tojnak. *) De az ilyen módon létrejött tojásból sohasem lesz rántott csibe, mert hiányzik belőle a *csirfolt* (cicatricula), vagy — mint a nép nevezi: a *kakashágás*. Másrészt előfordul az is, hogy a *kakastól* származó tojás nem kél ki. Az ilyen tojást feltörve, láthatjuk, hogy sárgájából hiányzik a *sötét pont*. (Ld Csiky Gergely: dráma 5 felv.)

*) Hát kakasokkal együtt is szoktak?

Szedő.

Az öreg disz-szabó

fáradhatatlanul csinálja tovább a *politikai divatot*.

Vasar- és ünnepnapokon némely tyuk két tojást is tojik. Ez a körülmény alighanem a kakasok intenzivebb működésében találja magyarázatát.

Némely madár kiváló előszeretettel rakja tojásait idegen fészekbe. Ide tartozik a kakuk és a kétfejű sas.

A tojások többnyire hasonlítanak egymáshoz. Innen az ismert példabeszéd. *Szögletes* tojás époly ritka, mint a fehér holló. Nagysága a tojásoknak igen *különböző*: a *strucztojás* pl. sokkal nagyobb mint a *kolibri* tojás.

Megkülönböztetünk *lággy* és *kemény*, *fehér* és *piros*, továbbá *kotlós* és *záp* tojásokat. *) Utóbbiak képviselőválasztások alkalmával *radikális* argumentumokként szoktak szerepelni (különösen *Czeplédén* és *Kolozsvártt*). A záptojások a bennök rejlő kénköng erejénél fogva néha *explodálnak*; lehet, hogy e révén a nihilisták kezében még világtörténelmi jelentőségre emelkednek. Az elősorolt fajokon kívül megemlítem még a *Columbus*-féle tojást, de ez csak Amerika fölfedezése óta ismeretes.

Igen kedves nemzeti ételünk, a *rántotta* többnyire tojásból készül; az agglegények által annyira kedvelt

»*knikebein*« tojás nélkül alig képzelhető. Termékenyítő erejénél fogva a tojás élvezete jelentékenyen folyik be a népesség *szaporodására*. Statisztikai adatok tanúsága szerint *ó-budai izraelita* polgártársaink az óriási mérvben fogyasztott tojásnak köszönik *kétségbeejtő* szaporaságukat. Hazánkban — átlag véve — *csekély* a tojásfogyasztás; annál nagyobb a külföldi kivitel, és fajunk fentartása érdekében bizony üdvös lenne, ha a tojás-kivitel a legszűkebb korlátok közé szoríttatnék.

De a tojás nemcsak táplálószer. Ezerféle másnemű használatnak is örvend a szegények konyháiban és a gazdagok palotáiban egyaránt. Fürdőkben *fejmosásra* használják (ld. Ráczfürdő); *büvészek* produkciói alkalmával csaknem nélkülözhetetlen, — a husvétii tojások sokféleségéről nem is szólok.

Érdekes *szinjátékot* észlelhetünk a tojásnál, ha a levegőbe hajigáljuk, mert feldobva *fehér*, a földre esve *sárga* színt mutat.

Ujabb időben sikerrel használják a *költőgépeket*, melyek a tojások 92%-ának életet adnak; bennök még a záptojások is kikelnek. (Lásd Komócsy József »Holdvilágsugarak« című költeményeit.)

*) Hát a »B. J.« »Tojáss«-a?

Szedő.

„NOUVELLE REVUE.”

Voilà! Ez a chic a francia szakács-művészetben! Ha a savanyú uborka saisonja érkezett, Mme Adam szolgál az uborkához kacsapecsenyével.

Felelős szerkesztő:
GURKENSÁFT ÁLMOS.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Akadémia-utca 1. sz.

SAVANYU UBORKA.

Saison-lap.

Motto: Korán savanyodik, ami ezet akar lenni.

Előfizetési díjak: nem kértnek.
A lappéldány ára csak huszon-
négy órai nyugodt álmom után fi-
zendő.
Aki három ily példányt elolvast,
külön tiszteletpéldányra tarthat
igényt.

Augusztus 12.

... Hézagot pótlunk. Ime, megérkezett az az idő, melyet rendesen uborka-saison-nak hívnak. Azt állítják, ilyenkor nem történik semmi. Nem igaz! Valaminek mindig kell történnie, s mindig történik valami. »Nincs semmi új a nap alatt.« Nem igaz! Nagy szó, de mi kimondjuk, mert mi szókimondók vagyunk.

A történelekről a lehető leghivebben fogunk referálni, mert célunk, hogy olvasóink mindent tudjanak. E célból egyenes összeköttetésbe lépünk az öt világrész minden pontjával. A mi bizonyára jelentékeny haladás.

Célunk a haladás.

Reméljük, az egész művelt közönség zászlónk alá gyűlik s békésen fog szenderegni te-rebélyes uborkafánk árnyékában.

GURKENSÁFT ÁLMOS,
főszerkesztő.
CLAQUEHUTES FRIGYES,
főmunkatárs.

NAPI HIREK.

△ Személyi hírek. *Virág*, Milly Marie jeles majorhölgyünk derék tehene, tegnap este, uborkából álló vacsorája szerencsés elköltése után, fiborjut szült. Anya és fiú jól érzik magukat. — *A kis-kún-rékás-öthátalsó-rekettjei* izr. előimádkozói állást Sólet Töhötöm, ismert bőrnyírónk nyerte el.

‡ Érdekes eset. Mint Szilas-Balhásról távirják, ott egy asszony már másfél órája hallgat. Az érdekes esetet sok híres orvos vizsgálja.

← Zsidó-üldözés. Buenos-Ayresből írják tegnapi kelettel, hogy öt néger hep-hep »Éljen Istóczy!« kiáltással betört az ottani Kohn Mór vegyes-kereskedésébe, melynek kirablása után zajosan tüntetett a »Független Fekete« szerkesztősége előtt. A hír megerősítésre vár.

× Rendelet. A m. kir. vallás-és közokt. minisztérium elrendelte, hogy a mese a rókaról és a savanyú szöllőről úgy változtatandó, hogy a róka az uborkafára nem tudván felmászni, az uborkát savanyúnak mondta.

☞ Színház-égés. Nagy-Szent-Arva-Sóstóról a következő táviratot kaptuk: Az itteni színház tegnap a »Saláta« című tragédia előadása közben leégett. Rendkívüli erőmegfeszítéssel sikerült az egy emberből álló közönséget álmából felverni, hogy meneküljön.

□ Tengeri kigyó merült fel a hullámokból Malta közelében. Mint szemtanuk állítják, a kigyó tisztán érthető hangon így szólt: »Tiszteltetem Barna Izidort, a »B. H.« dolgozó társát!«

* Vidéki hír. Pozsonyból jelentik, hogy ott nem történt semmi különös. A polgármester tegnap a gyomrát halpaprikással elrontotta, de este felé baja elmúlt. Teljes felgyógyulását széles körben nagy érdeklődéssel várják.

TÁVIRATOK.

Haaga. (A S. U. ered. táv.) Natália nyugodtan aludt.

Belgrád. (A S. U. ered. táv.) Itt nem fog az orosz csár a német császárral találkozni.

Fiume. (A S. U. ered. táv.) A tenger csendes.

TÁRCZA.

A szép kis ásitó.

Regény 10 kötetben.

Írta: Ábrándy Ingomár.

Első kötet.

Első rész.

ELSŐ KÖNYV.

Első fejezet.

I.

Ő uborkát hámozott.

Rinaldo Ignác mellett állt s szerelmet vallott neki.

A vallomás után némaság állott be.

Csak nagy sokára törte meg a csöndet Rinaldo.

— Szóljon végre — szolt — mert ha nem, a hallgatást beleegyezésnek veszem.

Csend.

— Szóljon, az Istenért!

— Aaah...aa...aa...

— Mit hallok? Maga ásitott?

Az ásitás beszédnek tekinthető-e, vagy nem? Ismét ásit! Kérem ne következék folytatás!...

(Folytatása következik.)

HIRDETÉSEK.

Jég kapható! Ingyen!!!

Januárban, a Dunán.

*

Megjelent s kapható minden könyvkereskedésben: »Őnálló magyar ipar.« Tündérmese felnőttek számára.

*

Ki akarna engem le »kenyerez«-ni?
S—ó V—l.

*

Állatkert. Csodagyermek!!! Férfi, 6 éves, már 15 év óta arat babért babér után. Klopstock Messiását elolvasta!!!

Római út.

— Ballada. —

»MIG ÉN Péterhofot jártam,
Mít csináltál, szentem?« —
»Egy darabig békén vártam,
Aztán — útra mentem.«

»Útra mentél? Ejnye, asszony —
S mitse tudtam róla!...«
»Jó uram, az ne aggasszon —
Elkísért a gólya.«

»S merre mentél, feleségem?«
»Egyenest Rómába.«
»S mit küldött a pápa nékem?«
»Semmit — csak a bába.«

»Csak a bába? — Tréfaszóban
Ne boszants — elég már!«
»Hej pedig a benyilóban
Kedves ajándék vár.«

»Adsza ide; — nosza gyerek,
Nur stramm! — rontom-bontom!
Te vagy az én kicsi, remek
Jarde-lieutenantom!

Bravo asszony! — nem vagy hamis,
Nem jártál hiába.
Jövő héten én magam is
Utazom Rómába.

De ne számíts, feleségem
Több ily remekműre,
Rómába kell menni nékem
Meddő entreuere!«

A „Jó Szív“ ünnepély programmja.

A városligetben rendezendő fényes népünnepélyre, melyet Szent István napkor tartanak meg, a rendezőség a következő változatos programot állította össze:

1. szám. — 5 óra. Az ünnepély napja fölvirrad. Az ég diszbiborba öltözik.

2. szám. — 5 óra 37 p. A nap ünnepélyes megjelenése a látóhatáron. Csak nagyon kevesek által látott tünemény. Különös figyelembe ajánljuk.

3. szám. — 5 ó. 45 p. A város utczáit hangos kürtö-léssel bejárják a lovasuti kocsik. — Nagy ébresztő.

4. szám. — 6 óra. A szemetesek diszcsöngetéssel tudatják minden házban a fényes ünnepély kezdetét.

5. szám. — 6 ó. 30 p. A egész város ünnepies felocsolása és felsöprése. Az utcasöpörök testületileg kirukkolnak. — A vidéki látogatók ingyen zuhanyfürdőben részesülnek.

6. szám. — 6 ó. 50 p. A városligeti szökőkút ünne-pies megnyitása.

7. szám. — 7 óra. Általános reggelizés. Mindenki tetszés szerinti helyen.

8. szám. — 8—12-ig szünet.

9. szám. — 12 óra. Nagy étkezés. (Lásd a 7. számot.)

10. szám. — 1—5 ig a város megtekintése.

11. szám. — 5 óra. Friss csapolás (mint a 7-ik számnál.)

12. szám. — 5 óra 30 p. Nagy verkli-hangverseny a tüzoltó téren. — A városliget összes bolond-malmainak, komédiáinak stb. megnyitása. — Nagy erőprodukció.

13. szám. — 6 óra. Nagyszerű verseny 2 kerék-pár és egy omnibusz között az Andrassy úton.

14. szám. — 6 óra 25 p. A nap disz-leáldozása a látóhatárról.

15. szám. — 7 óra. Fényes illumináció. A gáz-lámpák felgyújtása.

16. szám. — 9 óra. Nagy takarodó a főváros valamennyi kaszárnyájában.

A Czenczi néni kosarából.

— Ki könnyel-műn választ magának »oldalbordát,« — könnyen betörheti az oldalbordáját.

— Azelőtt az uszályos, ma inkább az uszó ruhában hóditanak.

— Azelőtt a legyezővel a tola-kodó körmére legyintettek, ma már a vonakodót is legyezgetik vele.

— Az én időm-ben az járt fürdőre, a ki hűselni akart, ma már többnyire csak azok járnak, a kik tüzelni akarnak.

— Emléktül hajfonadékot ma már nem nyirni, hanem tépni szokás.

— Kihaltak már a valódi *gyerekes leányok*; ma már ilyenek többnyire csak *tágabb értelemben* fordulnak elő.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Ekkor Savoyai Eugén ketté szakadván, a törököt bekerítette.

— Ha fölmege a Gellérthegyre, mit lát? Embereket? Vámházat? Hajókat?... Nem igaz! Jogalanyokat és jogtárgyakat.

— És elérkezett az ezredik év; mindenki azt hitte, hogy el fog pusztulni a világ, de mi biztos forrásból tudjuk, hogy nem ment tönkre.

Régiség.

(Torma Zsófia letele.)

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ *Megint edj posto sikkasztás: 7000 florint veszett el. Nem érték, mi csinálnok vele az ojságok olejan nadj lármentot. Eztet nem is küllene az ojságbo kitenni, az mán nálonk nem is ojság. Osztánd mi ez ozokhoz o najd hozoi postolopásokhoz képest: edj volóságos fiókpostolopás.*

☆ *Oz illovoi robló oreságok zendölnek. Edjenjogosoltságt küvetelnek. Oztot okornok, hojd vodj eresszenek ki úket is, vodj sokjonok be mindenkit, o ki eztet megérdemli. Ne kívángyátok szerencsétlenek, mert okkor ho ódj volnátok is mint a héring, még se nem férnétek el.*

☆ *O Rókos kórházban megint megünjilkalta magát edj beteg. Ki o hibás? kérdezik. Se az igozgotó, se o felvidjázó, se o dakterek, se o renczer, senki se nem. Sopánsak o verter. Én meg oztot mondom, hojd o verter se nem hibás. Mer mi csinálto o verter, mikor oz ünjilkolás tüirtént? Olott. — O ki olszik, onnok nyogott lelkiismeret von; okinek von edj nyogott lelkiismeret, oz nem sinált hibát. Idj hát o verter se nem hibás. — Hibás volt sopánsok o beteg mogo, mért nem todott otthon megholni békességben.*

TUDOMÁNY.

Baross Gábor az új nemzedék okulására posta- és távirtda-szaktanfolyamot nyitott. Nem jó volna-e erre a tanfolyamra szakértőktől meghívni a már eddig rajta vesztett poszkiszliseket, hogy drágán szerzett tapasztalataikkal segítségére legyenek a miniszter buzgalmának?! A főbb tárgyak ezek volnának:

Elkezeléstan.

A pénzés levél bonczтана.

Elméleti és gyakorlati bélyegnyalásztan.

Postai illemtan.

A bélyegző és pecsétnyomó általános és különös kezelése.

A poszkiszli lényege és tartalma.

Kísérleti eltüntetéstan.

Hanem a miniszter, mint mindenben, úgy e dologban is önféjüen jár el és a mi jó tanácsunk kárba vész.

CYCLOPEDIA.

Harag = nincs, de van *ba* rag. — *Lékhűtő* = jeges szekrény. — *Elpárolog* = aki a feleségét itthon hagyva a szeretőjével szökik meg. — *Pöröly* = anyós. — *Árnyalat* = mikor a víz elhordja a partot. — *Lapát* = fordíts. — *Habár* = a pilseni 10 kr. — *Jobbágy* = matrác. — *Bundások* = osztrák-magyar-német szövetség. — *Szőlő* = takács, aki vadász is. — *Vízár* = párbaj-tilalom. — *Vizibika* = forint vízi. — *Bélcés* = mészáros.

T—r M—ly. A »sport« nem közölhető. Sem a tárgy, sem a fel-dolgozás nem érdemli meg, hogy az egy-két ötlet meglejtésén sokáig fáradozzunk. — *Orange* adomái a múlt század elejétől valók. — *P. K.* (Pécs.) Nem használhatjuk. — *S. J.* (Ipolyvás.) Nem vált be. — *Szolnoki.* Küldeménye nem olyan hitvány, mint a milyenek ajánló sorai mondják; mi azonban nem használhatjuk. — *R.* (Trjgss) Tárgya miatt közölhetetlen. — *U. B.* (Korond) 1. Az illető szám már nem kapható. 2. A rövidítés magyarázatát e rovatban nem adhatjuk. — *I. M.* (Tapolca.) Csak nem azért küldte, hogy közöljük?! — *Rhododendron.* Az »aktualitás« csak a levélben van, mint az a nyúl, melyet az egyszéri cigány vitt. Alkalmom adtán ez alkalmiság híján való dolgokat is felhasználjuk. A »borsszemeket« félre tettük. Lapot csak Cs. B. küldhet. — *S. R.* A Sch.-re vonatkozó idejét multa; a másik két apróságot talán. — *B. V.* Nem érdemelte meg a postabélyegget. — *H—j h—j.* Az egyiket adjuk. — *Gringoire.* (Veszprém.) Ha »ég a vágytól pár sor szerk. üzenetet olvashatni«, ime teljesüljön kívánsága. Sohasem olvastunk az önénél bolondabb levelet. — *G. R.* (Pécs.) »Biztosít szerény követeléseiről.« Szóljon őszintén: hány ezer frt évi fizetést kíván? — *V. S.* (Brassó.) Sok gyöngesség közt küldött egy jó ötletet is; de ezt az ötletet már a tizenkettedik példányban kaptuk. Ugy látszik, közkeletű a vidéken. — *Marillavölgy.* Köszönetünket.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.